

Το μοναστήρι των Ιβήρων, ένα από τα πιο πλούσια και μεγάλα στο Άγιο Όρος (Αιμίλιος Γάσπαρης)

/ [Πεμπτουσία](#)

[Προηγούμενη δημοσίευση: <http://bitly.com/29j68P3>]

Σύντομα σήμανε το τέλος. Ο ηγούμενος χτύπησε πάλι και ο ήχος ξηρός και κοφτός σήμανε το τέλος. Μ' ευχές έκλεισε το λόγο ο αναγνώστης. Τελείωσε το γεύμα με μια προσευχή. Όλοι σηκωθήκαμε. Κάποιος δεν είχε τελειώσει και ξανακάθισε να συνεχίσει. Δεν ήταν σωστό και επιτρεπτό, όλοι έπρεπε να αποχωρήσουν. Πρώτος αποχώρησε ο ηγούμενος, μετά με σκυμμένα κεφάλια οι μοναχοί.

Ιερά Μονή Ιβήρων

Μετά εμείς περάσαμε ανάμεσα από τα σκυμμένα κεφάλια των μοναχών καθώς πριν την έξοδο της Τράπεζας παρατάχτηκαν σε δυο σειρές και μας περίμεναν να βγούμε. Σ' άλλα μοναστήρια στο τέλος μοιράζουν από ένα κομμάτι ψωμί στον καθένα, λίγα ψιχία. Μ' ευλάβεια κλείνουν την ώρα κάθε φορά του φαγητού. Λιτά

φαγητά και βιαστικά κάθε πράξη. Σεβασμός σε κάθε ξένο, αποδοχή κάθε συνδαιτυμόνα, ο καθένας μπορεί να είναι ο Κύριος. Ανάμεικτα συναισθήματα και οι εντυπώσεις γεμίζουν, όπως πληρώνεται και το αίσθημα της πείνας την ώρα του φαγητού στο Άγιο Όρος.

Ο καιρός ήταν συννεφιασμένος, ψιλόβρεχε και έπρεπε να φύγουμε. Οι διάφοροι επισκέπτες συμπλήρωναν το γεύμα τους με μούρα από τη φουντωτή μουριά της αυλής. Ήταν πολλοί νέοι εκεί, φοιτητές οι συνταξιδιώτες. Με αυτούς συνεχίσαμε το δρόμο για τη φημισμένη Μονή των Ιβήρων, όταν τα σύννεφα μας έκαναν τη χάρη να μας αφήσουν. Ακροθαλασσιά και σύντομος ο δρόμος. Στον ταρσανά της Καλιάγρας βρήκαμε καταφύγιο από μια σύντομη μπόρα. Κατά τις τρεις είμαστε στην Ιβήρων. Το μοναστήρι των Ιβήρων είναι από τα πιο πλούσια και μεγάλα το Όρος. Ολόκληρο χωριό και στην ακτή υπάρχει μουράγιο και σειρά αποθηκών και ταρσανάδες. Ενώνεται με χωματόδρομο με τις Καρυές. Ένα πλακόστρωτο οδηγεί στην πύλη του μοναστηριού. Σαν αρχαϊκός ναός το πρόπυλο της μονής με κολώνες και αέτωμα, μας οδηγεί σ' ένα χώρο αρκετά άνετο που γίνεται ο έλεγχος των διαμονητήριων. Υπερμεγέθεις και κακότεχνες εικόνες, ελαιογραφίες, στολίζουν τους τοίχους εκεί. Με μεγάλη περιέργεια προσμέναμε την είσοδο σ' αυτό. Το μοναστήρι είναι ιδιόρρυθμο και στη φάση αυτή γνωρίζει την εγκατάλειψη και την ερήμωση. Επίσης η φιλοξενία δεν προσιωνίζεται ως η καλύτερη. Η αυλή είναι χορταριασμένη και έρημη, τα κτίρια μεγαλόπρεπα. Το αρχονταρίκι μας έκανε άσχημη εντύπωση. Απεριποίητο και παραμελημένο. Οι περισσότεροι μοναχοί είναι ηλικιωμένοι, άρα η ζωντάνια περιορισμένη και η προσοχή όχι η καλύτερη. Ακόμα και τα κτίρια, τόσο σημαντικά μνημεία υποφέρουν. Ο αρχοντάρης λαϊκός. Το μόνο που ξεχώριζε ήταν οι εικόνες του τέως βασιλιά και της βασίλισσας και κάποιων τσάρων, σημάδια μιας προσκόλλησης με το παρελθόν. Ο χρόνος κάποιες φορές δεν περνά στο Άγιο Όρος. Η πίστη δεν συγχρονίζεται τις περισσότερες φορές με τις διάφορες αλλαγές. Είναι ολοφάνεροι δεσμοί και επιθυμίες, ιδέες και σχέσεις. Συχνά στο Όρος βλέπουμε τέτοια σημάδια και δεν πρέπει τελικά να μας εκπλήσσουν. Περιμέναμε να μαζευτεί κόσμος για να μας ξεναγήσει ένας μοναχός στο καθολικό. Βιαστικά μας έδειξαν το εσωτερικό του που είναι από τα παλιότερα στο Όρος. Πλούτος εντός, κειμήλια χρυσοποίκιλτα. Μια χρυσή λεμονιά μέσα στη γλάστρα με τα λιονταρίσια πόδια και με τα φύλλα από ασήμι και τους καρπούς χρυσούς, δώρο κάποιου τσάρου. Κρίθηκε έργο πολύτιμης τέχνης από Υδραίο καπετάνιο, όταν το αφιέρωμα στάλθηκε για να εκποιηθεί και να χρησιμεύσει στον αγώνα για την ανεξαρτησία και έτσι το γύρισαν πίσω στο Όρος. Τοιχογραφίες, μια εκπληκτική Αγία Τράπεζα, όλα υπέροχης τέχνης. Τα αναλόγια, τα μαρμαροθετήματα, οι εικόνες. Τι εσωτερικός χώρος, πόση διακόσμηση, πόσοι είχαν δουλέψει. Βιαστικά εξηγούσε ο καλόγερος, σχεδόν προφταίναμε να ρίξουμε μια ματιά. Το φίλντισι, το

χρυσάφι και το ασήμι, τα πολύτιμα ξύλα στον οίκο του θεού, να μένουν σαν μια οπτασία Μέναμε με την αίσθηση της στιγμιαίας λάμψης μιας δόξας αλλοτινής στα μάτια μας στον Οίκο του Θεού. Όλα αριστουργήματα, οι εικόνες και τα ξυλόγλυπτα, οι τοιχογραφίες και οι καντήλες, ο θαυμάσιος περσικός πολυέλαιος με το έμβλημα των βασιλιάδων της Περσίας και το κεφάλι του Βούδα. Μεγάλο ενδιαφέρον μας προκάλεσε η εικόνα της Πορταΐτισσας στο παρεκκλήσι με την μαχαιριά του βέβηλου στο μάγουλο της Παναγίας. Την ανέσυραν από τη θάλασσα. Μεγάλη εικόνα τώρα σκεπασμένη με χρυσό και ασήμι. Τα ταξίματα που κρέμονταν σ' αυτή μια περιουσία ολόκληρη.

[Συνεχίζεται]